

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S. P.**, Ul. X., vo veci týkajúcej sa pobočky B. proti povinnému **P. M.**, bývajúcemu v H., **o vymoženie 2,72 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. Er 1805/2000, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L. B., so sídlom Exekútorského úradu v B., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 13. januára 2010 sp.zn. 4 CoE 1/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Oprávnenej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov (exekučný súd) uznesením z 2. júla 2008 č.k. Er 1805/2000-13 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. L. B. odmenu a náhradu jeho hotových výdavkov.

Krajský súd v Prešove (odvolací súd) na odvolanie oprávnenej uznesením z 15. januára 2009 sp.zn. 4 CoE 55/2008 zrušil uznesenie exekučného súdu vo výroku o trovách exekúcie a vec v rozsahu zrušenia vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie.

Exekučný súd uznesením z 2. septembra 2009 č.k. Er 1805/2000-27 potom súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnená ani pri náležitej opatrnosti nemohla predvídať dôvod zastavenia exekúcie.

Odvolací súd, konajúcí o odvolaní súdneho exekútora, uznesením z 13. januára 2010 sp.zn. 4 CoE 1/2010 potvrdil uznesenie exekučného súdu a účastníkom nepriznal náhradu trov dovolacieho konania. Rozhodol tak podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (O.s.p.) majúc za to, že rozhodnutie exekučného súdu o trovách exekúcie je správne.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Z obsahu mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že dovolateľ nesúhlasí s tým, ako odvolací súd posúdil vec po právnej stránke (ako vyložil ustanovenia § 196 a 203 Exekučného poriadku). Uviedol, že niet žiadneho zákonného dôvodu pre to, aby v prípadoch zastavenia exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného znášal trovy exekúcie súdny exekútor sám. Svoju argumentáciu v dovolaní súdny exekútor uzavrel s tým, že „keďže napriek tejto skutočnosti uskutočnilo na odvolacom súde pojednávanie, bola mi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čo je podľa § 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. dôvodom na podanie dovolania.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora, ako subjektu oprávneného podať tento mimoriadny opravný prostriedok, smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej exekučnej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, keďže nejde o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p., ale ani o potvrdzujúce uznesenie, ktoré by patrilo do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Navyše v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. predchádzajúce odseky neplatia, ak ide (okrem iných tam vymenovaných uznesení) o uznesenie o trovách konania. To znamená, že prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade vylúčená priamo zo zákona.

Dovolací súd, postupujúc podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., preskúmal prípustnosť dovolania aj podľa ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťajú dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho

zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na skúmanie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (vyhláseného v oznámení Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 209/1992 Zb.).

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je taký z hľadiska procesného predpisu vadný postup súdu v občianskom súdom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

Podľa dovolateľa odvolací súd mu odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že „napriek tejto skutočnosti“ (zrejme toho, že odvolací súd podľa jeho názoru vec posúdil právne nesprávne - poznámka dovolacieho súdu) „uskutočnilo“ (zrejme správne má byť „neuskutočnilo“ - poznámka dovolacieho súdu) pojednávanie.

Dovolateľ vytýka odvolaciemu súdu uvedenú vadu konania neopodstatnene.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu (Exekučného poriadku) sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008 na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,

b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania,

c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Z uvedeného je zrejmé, že odvolací súd, keďže nešlo o procesné situácie uvedené v ustanoveniach § 214 ods. 1 písm. a/ - c/ O.s.p., na prejednanie odvolania nemusel nariadiť pojednávanie.

Poznamenáva sa, že ani podľa úpravy platnej pred účinnosťou zákona č. 384/2008 Z.z. Občiansky súdny poriadok nevyžadoval nariadiť pojednávania na prejednanie odvolania, ak odvolanie smerovalo proti uzneseniu (porovnaj § 214 ods.2 písm. c/ v znení účinnom do 14. októbra 2008).

Ďalšie v dovolaní uvádzané dôvody je potrebné podľa ich obsahu považovať za námietku právneho posúdenia prejednávanej veci odvolacím súdom. Nesprávne právne posúdenie veci je síce prípustným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samotný tento dôvod ale prípustnosť dovolania nezakladá, (nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p.).

Dovolanie je v Občianskom súdnom poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno v dovolacom konaní podrobiť napadnuté rozhodnutie vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody jeho prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd nepriznal oprávnenej náhradu trov tohto konania, keďže jej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. októbra 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová